

§ 47 Diakons möjlighet att förrätta begravningsgudstjänst

EMMA HEDLUNDH:

Ordförande och alla ni andra! Jag talar för utskottet och vill börja med att yrka bifall till utskottets förslag till beslut att avslå motion 2013:98. Med jämna mellanrum har det de senaste tio åren motionerats i frågan om diakoners rätt eller möjlighet att leda begravningsgudstjänst. I samtliga fall har dessa motioner avslagits här i kyrkomötet. Tillsyns- och uppdragsutskottet finner inga nya skäl som skulle kunna ändra det ställningstagandet.

Årets motionär lyfter fram, att en diakon på ett annat sätt än en präst kan ha haft en lång, nära kontakt med församlingsbor och att det därför skulle vara en tillgång, om diakonen kunde leda begravningsgudstjänst. Diakonerna föreslås också kunna avlasta i situationer, där en församlings präster har svårt att hinna med att hålla begravingar under den månad som nu lagen stadgar får gå mellan dödsfall och kremering eller gravsättning.

Ingenting hindrar naturligtvis, att en diakon medverkar i en begravningsgudstjänst med olika uppgifter, men att gå längre än så skulle inte gynna diakonatet så som det är utformat i vår kyrka. Vi har inte ett liturgiskt diakonat utan ett med en tydligt socialt karitativ inriktning. Diakonen ska vara "ett barmhärtighetens tecken" och "göra kärlekens gärningar", för att citera texten till kyrkoledningens sjunde avdelning. De uppgifterna är i sig mycket viktiga och de skulle inte gagnas av, att diakonen fick ytterligare uppgifter som skulle peka mot ett liturgiskt diakonat. Eventuella problem med att hålla begravingar inom den lagstadgade månaden måste också det i sin tur lösas på andra sätt. Jag vill också lyfta fram att Läronämnden i ett tidigare yttrande i den här frågan har betonat, att de kyrkliga handlingarna är knutna till prästens särskilda förkunnelseansvar.

Det här sammantaget gör, att utskottet alltså föreslår avslag på motion 2013:98.

LARS-IVAR ERICSON:

Ordförande, kyrkomötesledamöter! 2009 motionerade jag om att kyrkostyrelsen skulle få i uppdrag att utreda och lämna förslag till anvisningar om hur diakonen kan medverka i, observera inte förrätta, begravnings- och vigselgudstjänsten. Naturligtvis avslogs motionen, det brukar vara så, men dessa ärenden har återkommit under åren. Vi får i dagens utskottsbetänkande en fin förteckning över liknande motioner.

Förutom att ha varit präst i Västra Göinge kontrakt i Lunds stift är jag också tillsammans med diakonen Gunnel kontraktskonsulent för diakoni. Förut var titeln kontraktsombud men det låter lite finare med konsulent. Tidigare i höst var kontraktskonsulenterna i Lunds stift samlade till en tvådagarsutbildning. Bland de viktiga frågor vi tog upp då var, hur man tar tillvara diakonerna i våra församlingar. Vi var alla överens om, att det var den karitativa inriktningen som var mest betydelsefull. Vi kom naturligtvis också in på diakonens medverkan i gudstjänsterna och även då i begravningsgudstjänsten. Det visade sig då, att det i Lunds stift var väldigt varierande i vilken utsträckning diakonerna medverkade i begravningsgudstjänsterna. Svaren varierade mellan aldrig, sällan och ofta. Som officiant märker jag ibland när jag gör sorgehusbesök, att diakonen i församlingen har haft en långvarig kontakt med personen som avlidit. Då är det naturligt för mig att också diakonen kan få en roll i begravningsgudstjänsten, naturligtvis i samråd med sorgehuset. Det är nu min förhoppning att fler av mina prästkolleger skulle visa samma öppenhet.

Måndagen den 18 november 2013

Anföranden

Avslag på motion 2013:98. Men, kära vänner, ta vara på diakonen som en naturlig medarbetare i våra begravningsgudstjänster.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 85.